

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Підвищення конкурентоспроможності продукції є надзвичайно важливою та актуальною проблемою як в економічній науці, так і в бізнес-практиці. Розвиток міжнародної торгівлі, глобалізація ринків та підвищення стандартів якості продукції призводять до підвищення конкуренції в усіх галузях виробничо-господарської діяльності. Інноваційний розвиток є закономірним для сучасної економічної системи – як світової, так і української.

Концептуальним засадам інноваційного розвитку, питанням досліджень зв'язку інновацій з конкурентоспроможністю підприємства приділено значну увагу в працях таких науковців, як: А. Мокія, Н. Гончарова, А. Гальчинського, М. Долішнього, Т. Жовковської, О. Горяча та інших дослідників.

Аналіз показників функціонування і розвитку промислових підприємств України вказує на низьку інтенсивність інноваційних процесів, скорочення масштабів впровадження інновацій у промисловості (за 2010 р. лише 10,7% вітчизняних промислових підприємств впроваджували інновації) [1].

Аналіз різних визначень конкурентоспроможності дає підстави визначити, що конкурентоспроможність – це властивість продукції, що виражає її здатність бути реалізованою споживачам на конкретному ринку у визначений період [2].

Складові управління конкурентоспроможністю продукції представлені на рис. 1:

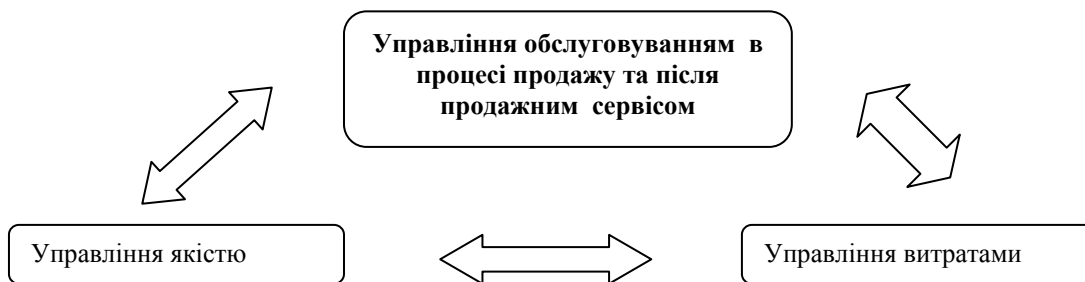

Рис. 1. Складові управління конкурентоспроможністю продукції

Отже, як видно з рис. 1., створення конкурентоспроможної продукції на різних стадіях здійснюється опосередковано через управління процесами її створення і просування.

Слід зауважити, що функціонування системи управління конкурентоспроможністю продукції повинно відбуватися у взаємодії з загальною системою управління підприємством, так як міжнародні стандарти ISO не використовують поняття «управління конкурентоспроможністю», а тільки «управління якістю». Саме тому система управління конкурентоспроможністю повинна доповняти систему управління якістю, а саме розробкою конкурентної стратегії, аналізом конкурентів, можливостями фірми, що в сукупності дає можливість спланувати діяльність та забезпечити конкурентоспроможність.

Одним із головних елементів підвищення конкурентоспроможності підприємств виступає впровадження інноваційних технологій. Для того, щоб стати вагомим чинником конкурентоспроможності та економічного зростання, інноваційна діяльність повинна бути спрямована в бік створення як нових видів продукції, так і радикальних технологій, які мають високий потенціал ринкового проникнення [3].

Для України, яка прагне підвищити свою конкурентоспроможність і увійти в коло економічно розвинутих країн світу, найбільш оптимальним розв'язанням проблеми вбачається найбільш оптимальний варіант: стратегія інноваційного прориву, яка передбачає суттєву активізацію інноваційних процесів. Інноваційний розвиток забезпечуватиме впровадження нових

технологій, передової техніки на діючих виробничих потужностях реального сектора економіки за рахунок технічного та технологічного переоснащення.

Список літератури: 1. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. 2. Бова Т. В. Оцінка ефективності використання виробничого потенціалу сучасних промислових підприємств / Т. В. Бова // Економічний простір. — 2010. — № 12/2. — С. 66–72. 3. Шульгіна Л.М. Сучасні концепції стратегічного управління інноваційним розвитком підприємства / Л.М. Шульгіна, В.В. Юхименко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – №3. – Т.2. – С.79-84.